

KONTAKT

JUNI 2021

Mensen gevraagd...

Mensen gevraagd om vrede te leren,
waar geweld door de eeuwen heen model heeft gestaan.

Mensen gevraagd die de wegen markeren
Waarop alles wat leven heeft verder kan gaan.

Mensen gevraagd om de noodklok te luiden
En om tegen de waanzin de straat op te gaan.

Mensen gevraagd om de tekens te duiden
Die alleen nog moedwillig zijn mis te verstaan.

Mensen gevraagd om hun nek uit te steken
Voor een andere tijd en een nieuwe moraal.

Mensen om ijzer met handen te breken
Ook al lijkt het ondoenlijk en paradoxaal.

Mensen gevraagd om hun stem te verheffen,
Verontrust door een wapen dat niemand ontziet.

Mensen die helder de waarheid beseffen
Dat wie mikt op een ander zichzelf ook beschiet.

Mensen gevraagd die in naam van de vrede
Voor behoud van de aarde en al wat daar leeft,
Wapens het liefst tot een ploeg willen smeden
Voor de oogst die aan allen weer overvloed geeft.

Mensen gevraagd, er worden mensen gevraagd

Mensen te midden van mensen gevraagd

Coen Poort

MEDITATIE

DOEN JULLIE HET MAAR!

Toen Joke Jansen mij onlangs vroeg of ik voor Kontakt een meditatie zou willen schrijven, moest ik daar eerst even over nadenken. Kan ik dat wel, dat soort vragen. Vrij snel daarna moest ik denken aan die zondag in de zomer van 2015 op Iona. Ik werkte twee maanden als vrijwilliger daar op het eiland voor de Iona Community. Het stormde zo hard, dat de veerboot van Mull naar Iona niet voer, en er dus niemand naar of van het eiland kon komen. In de Sound of Iona, het water tussen Mull en Iona, lag een jacht met daarop de vroegere aartsbisschop van Canterbury, die op die dag zou preken in de Abbey church. Maar ja, de storm... Op Iona is het de gewoonte dat de zondagse kerkdienst wordt gehouden met een predikant voor de liturgie en iemand, niet altijd een predikant, die de preek verzorgt. Dus om 10 uur begon de dienst zoals gewoonlijk, zonder de verwachte predikheer. Het evangeliegedeelte ging over de spijziging van de vijfduizend. De discipelen wijzen Jezus erop dat hij de mensen maar naar huis moet sturen, zodat ze nog eten kunnen kopen in de omgeving. Jezus heeft daar een ander idee over: geven jullie hun maar te eten!

Van waar ik zat in de kerk, kon ik de Leider van de Iona Community, Peter Macdonald, zien zitten en terwijl wij het aanvangslied zongen en de liturgie voor de verkondiging volgden, maakte Peter op een klein stukje papier wat aantekeningen. Het werd een korte preek, maar wel een waarvan ik de strekking nog steeds weet: DOEN JULLIE HET MAAR!

Interieur Abbey church

Net zoals de discipelen ineens voor brood voor al die mensen moesten zorgen, moest Peter ineens voor een preek zorgen. En die kwam er. Hij voelde zich aangesproken door Jezus.

Op de gemeenteavond in april is afgesproken dat we gaan nadenken over hoe onze kerk er in 2035 uit kan zien. Dat lijkt nog een eind weg, en er is toch een kerkenraad, een predikant, en een heleboel mensen die op regelmatige basis of af en toe iets doen. Dus dat komt allemaal wel goed, kunt u denken. En als het uiteindelijk niet goed dreigt te komen, kunt u zeggen dat "zij" het allemaal fout hebben gedaan... Jammer voor De Brug...

Maar kerk zijn we toch met elkaar? En we zijn toch allemaal volgelingen, discipelen van Jezus? Dus als er moet worden nagedacht over de toekomst van De Brug, horen we dan niet die opdracht: **DOEN JULLIE HET MAAR!?**

Het lukte de discipelen om al die vijfduizend mensen (vrouwen en kinderen niet meegerekend) te eten te geven. Het lukte Peter om een preek te houden. Het lukte mij om een meditatie voor Kontakt te schrijven. We kunnen er vast op vertrouwen dat het ons lukt om een mooi plan voor onze kerk op te stellen (èn dat uit te voeren) als we met ons allen gehoor geven aan de opdracht om aan de slag te gaan, ieder op de plek die het beste bij hem/haar past. Wij moeten het doen, en we mogen daarbij vertrouwen op de inspiratie van de Geest.

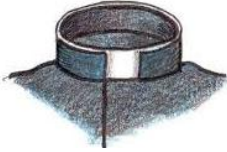
Willie Verhoef-Witte

Zoals een graankorrel in de aarde
groeit het woord van God in de
mens.

In ons hart gezaaid, door geloof
gevoed, schiet het wortel en
draagt het vrucht.

Vanuit de 'pastorie'

Na Pasen is het iets rustiger geworden in het werk in onze gemeente door minder diensten, het uitblijven van uitvaarten en het uitzetten van de eerste lijnen voor de toekomst. Een kans dus om wat mensen telefonisch, met een kaartje of een enkele keer 'live' te 'bezoeken'.

En een kans om wat ideeën uit te werken. Hoe gaan we dat toekomsttraject 'De Brug 2035' verder vormgeven? Hoe gaan we langzaam aan ons gemeentewerk weer oppakken? Daarover wil ik graag een paar gedachten met u delen.

De Brug 2035

Voor het toekomsttraject 'De Brug 2035' zoeken we leden voor een tijdelijke werkgroep. Die gaat allerlei thema's over de toekomst bespreken. Te beginnen bij: wat vind je top aan onze gemeente, en welke tips heb je. Als we dan komen te spreken over de toekomst zijn er veel verschillende thema's mogelijk om op verder te gaan: kerk zijn in het dorp, hoe zijn we er voor jongeren en ouderen, hoe willen we in de toekomst het Evangelie delen, ook met mensen die niet gewoon zijn om naar de kerk te gaan enz. Ook hele praktische dingen kunnen ter sprake komen. Het heeft samengevat geen vast programma, maar gaandeweg kristalliseren die thema's zich vanzelf uit. Wat zijn nu de thema's voor ons als gemeente om te bespreken als het om de toekomst gaat? Die thema's komen in versmalde vorm terug in de huiskamerbijeenkomsten voor het najaar. Daarin is iedereen een avond welkom om mee te praten. Al die gesprekken leiden uiteindelijk tot een verslag van de werkgroep. Ik zal die werkgroep begeleiden. Voor die werkgroep zijn we op zoek naar heel diverse mensen. In leeftijd, achtergrond, meer of minder betrokken bij de kerk enzovoort. Daarom een oproep om niet uzelf op te geven, maar iemand waarvan u denkt: als je nu een heel diverse groep wilt samenstellen, denk dan eens aan haar of hem! Ik ben benieuwd. Ongetwijfeld zult u uiteindelijk bekende mensen tegenkomen in de samenstelling van de werkgroep. Misschien ook wel mensen, waarvan u denkt: alweer die? Maar ook uit betrokken

mensen die al lang meedraaien zoeken we natuurlijk mensen. Want: we gaan samen de toekomst in! Met de Geest van God.

In gesprek met elkaar

Bij het opnieuw opstarten van ons gemeentewerk denk ik ook aan de ontmoetingen met elkaar rondom de Bijbel en ons geloof. We hebben elkaar maar weinig tegen kunnen komen en ook de geloofsgespreksronde ging vooral via de telefoon en de mail. Wat zou het fijn zijn om elkaar weer te spreken, en ook weer eens wat langer door te kunnen praten. Mijn gedachten gaan hier naar uit: behalve dat het nog even kan duren, is ook nog maar de vraag of we daarna definitief ervan af zijn dat we soms beter elkaar niet fysiek kunnen ontmoeten. Niet om pessimistisch te zijn, maar juist om mogelijkheden te vinden om sowieso elkaar te kunnen ontmoeten. Daarom wil ik richting de zomer toch eens kijken wie geïnteresseerd zou zijn om via internet elkaar te ontmoeten. Hoezeer velen van ons dat ook zat zijn, hebben net zoveel mensen denk ik ook met hun werk of kinderen en kleinkinderen Zoom, Google Meet, Skype of welk medium dan ook ontdekt. Ik wil het initiatief nemen voor een aantal avonden online over een gespreksonderwerp, een Bijbelverhaal of een andere onderwerp waar behoefte aan is om over te praten. Natuurlijk realiseer ik me dat niet iedereen deze mogelijkheid heeft. Tegelijkertijd denk ik ook dat het bij andere activiteiten geldt dat niet iedereen daar om wat voor reden dan ook naartoe kan. En het is tenminste iets. Dus weer een oproep: als u het fijn zou vinden om eens met elkaar weer van gedachten te wisselen over ons geloof, óók als u niet weet hoe dat dan zou moeten of eruit zou moeten zien, meldt u zich dan eens bij me. En dan gaan we iets moois ervan maken.

The make of the preek

Eerder heb ik al de mogelijkheid aangekondigd om mee te praten in de voorbereiding op de preek onder de titel 'The make of the preek'. Na Pinksteren wil ik ruim van tevoren een mail sturen met het onderwerp van de preek en vragen om uw reactie daarop. Dus nog een oproep: als u die mail zou willen ontvangen, ook als u niet zeker weet wat en of u zou kunnen reageren, geeft u zich dan gerust bij me op.

Zo hoop ik dat na Pinksteren, het feest waarop het Evangelie de wereld ingaat en mensen in beweging zet door Gods Geest, we weer wat stapjes kunnen zetten in onze verbinding met elkaar rondom ons geloof in Jezus.

Ik zie uw reactie graag tegemoet.

Met een hartelijke groet,

ds. Otto Grevink, ottogrevink@gmail.com, 06-30565951

P.S. Wist u dat er elke week een pastoraal telefonisch spreekuur is op dinsdagavond van 18.30-19.30u? Welkom als u eens een praatje wilt maken of iets wilt melden. Ik hoor u graag.

Kort verslag van de kerkenraadsvergadering van 20 april 2021

Allereerst is er een felicitatie aan Brenda en Cedrik Kerkdijk in verband met hun 25-jarig huwelijk.

De voorzitter opent de vergadering met het lezen van 1 Johannes 3 vers 1-10. Wij allen zijn kinderen van God. Als gebed leest hij lied 838 vers 1, 2 en 3, 'O grote God die liefde zijt'.

De paasactie van de diaconie was een mooi, geslaagd initiatief. Dank aan Jenny Verhagen.

Wanneer zijn er weer **kerkdiensten** met kerkleden aanwezig? De mechanische ventilatie in het kerkgebouw is niet voldoende om nu al veel mensen te ontvangen. Wij volgen in dit beleid de routekaart van de PKN en besluiten met ingang van 1 mei actief degenen uit te nodigen, die niet thuis de live stream kunnen bekijken. Voor iedereen geldt de eigen verantwoordelijkheid. In de Pinksterdienst op 23 mei zullen we 30 gemeenteleden toelaten. Hierna zal worden bekeken of maximaal 50 personen aanwezig kunnen zijn, daarna olopend naar 75. Bijkomende voorwaarden zijn dat aanmelding vooraf moet gebeuren en afstemming met de op dat moment geldende situatie. Bij uitvaarten mogen 50 personen aanwezig zijn.

Terugblik.

Lijdenstijd en Pasen. Aan de PaasChallenge hebben 9 groepen meegedaan (30 personen). Het was een goed initiatief. Iedereen krijgt complimenten voor de activiteiten die zij ontwikkelden.

De Stille Week. Vanuit 24 adressen hebben gemeenteleden brood en wijn opgehaald voor de avondmaalsviering. De uitreiking in de kerk was een bijzonder beleefmoment. De paasdienst met alle ingezette medewerkers was mooi.

Evaluatie gemeentevergadering. Ds. Otto Grevink gaat de route uitwerken om gemeenteleden te benaderen om deel te nemen in de werkgroep 2035. Aan ambtsdragers wordt gevraagd om mee te denken over de samenstelling van de groep. De route is gepubliceerd in Kontakt van mei.

Decharge penningmeesters. De kerkenraad verleent decharge aan alle penningmeesters.

Beamerteam. De filmpjes die vertoond worden, kosten veel inspanning, zijn bewerkelijk. Tijdige aanlevering hiervan is zeer belangrijk. Het team stelt voor maximaal 4 filmpjes per dienst. Momenteel is het team bezig met het zoeken naar aanvulling van menskracht.

Hemelvaartsdag. Dit wordt een online dienst samen met HG Waspik en GK 's-Gravenmoer. Ds. Otto Grevink is voorganger, ambtsdragers van de drie gemeenten zijn aanwezig. De geplande avondmaalsviering van 13 juni gaat in principe door.

Censura Morum. De kerkenraadsleden kunnen de komende periode van harte samenwerken in de opbouw van de gemeente van Jezus Christus.

Sluiting. Voorzitter Henk Hoogendoorn sluit de vergadering met het lezen uit het liedboek van lied 654 vers 1, 2 en 3, 'Zing nu de Heer, stem allen in'.

Matty Zoutewelle

Notulen van de (digitale) gemeentevergadering van dinsdag 13 april 2021 - Concept

In het kerkgebouw zijn 8 leden aanwezig. Via het YouTube kanaal gemiddeld 27 ingelogde leden.

1. Opening

De voorzitter, br. Henk Hoogendoorn, opent de vergadering met het lezen van Romeinen 8 vers 31-39. Op nieuwjaarsdag 2019 (tijdens de ziekte van dominee Jaap Bol) was gekozen voor deze tekst door de voorgangers. Nu wordt deze (opnieuw) gelezen als bemoediging voor de toekomst in deze coronatijd. "Heb moed". Door br. Dieter Verbeek is een opmerking gestuurd waarin hij stelt het interactieve een beetje kwijt te zijn, waardoor het een beetje statisch wordt. Ondanks de goede berichtgeving via beamer en zondagsbrief kunnen we niet alles goed communiceren.

2. Verslag van de gemeentevergadering van dinsdag 9 september 2020

Geen op- en of aanmerkingen. De voorzitter dankt zr. Matty Zoutewelle voor het maken van dit verslag.

3. Jaarverslag kerk 2020

Zr. Matty Zoutewelle wordt bedankt voor het maken van het verslag.

4. Financiële jaarverslagen

a. Kerk. Jaarrekening 2020. De cijfers zijn bekend en staan in het bij u bezorgde Groene Boekje. Er zijn geen aanvullingen. Eén opmerking: Stichting Kerkrentmeesterlijk Beheer moet zijn Vereniging Kerkrentmeesterlijk Beheer

b. Diaconie

Een enkele wisseling in cijfers wordt hersteld.

c. ZWO

Geen aanvullingen.

d. Jeugdraad

Resultaat boekjaar in begroting 2021 wordt gewijzigd.

e. Kerkrentmeesters

Namens de kerkrentmeesters is br. Jan Korver aanwezig.

Br. Jos Dekkers heeft moeite met de weergave van het geluid van met name de live stream in het kerkgebouw. Hij verzoekt om advies in te winnen voor aanpassing hiervan. Dit onderzoek wordt toegezegd. Financieel is dit akkoord.

Hij dankt degenen die gewerkt hebben aan het realiseren van de live stream. Het is een succes, gemiddeld 200 luisteraars.

Br. Gerrit Noorlander is gestopt met zijn werkzaamheden binnen de kerkrentmeesters. Drukke werkzaamheden bij hem thuis en op zijn werk maken de combinatie moeilijk.

Verdeling van de taken binnen de kerkrentmeesters is nu als volgt:

- Br. Jan Korver, voorzitter
- Zr. Matty Zoutewelle, secretaris
- Brs. Piet van der Schans en Louis Sterrenburg als technische leden.
- Brs. Johan de Bont en Erwin Korver voor de financiën.

Werkzaamheden aan de pastorie na verhuurperiode van huidige bewoonster:

- Het contract loopt tot oktober.
- Schilderwerk, keuken en badkamer zijn gedateerd, hebben geen beschadigingen maar passen wel bij een jaren vijftig woning.
- Dakgoten, riolering nakijken.

Op een vraag of eigen kerkleden bij de verhuur van de pastorie voorrang hebben, is het antwoord: we geven iedereen gelegenheid om zich aan te melden.

5. Kascontrolecommissie

Door br. Arie Zoutewelle en zr. Maaike van Wijk is de kascontrole uitgevoerd op 9 maart 2021. Door hen zijn de aangeleverde stukken over 2020 en per 31 december 2020 goedgekeurd.

De kerkenraad zal in de vergadering van 20 april 2021 decharge verlenen aan de uitvoerders van de aangeleverde financiële stukken.

6. Rondvraag. Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

7. Presentatie van ds. Otto Grevink.

Deze presentatie is reeds geplaatst in Kontakt van mei.

Beantwoording van enkele vragen.

Br. R. Visser. Hij vraagt zich af waarom is gekozen voor een ambulante predikant. De landelijke PKN heeft een pool van ambulante predikanten die maximaal 2 jaar in een gemeente werkzaam mogen zijn.

Indien wij kiezen voor het beroepen van een predikant zou het waarschijnlijk lang duren voor er een predikant gevonden is.

Ds. Otto Grevink was meteen beschikbaar en we willen als gemeente door na een ziekteproces van onze predikant Jaap Bol. Op deze manier kunnen we starten met de opbouw van de gemeente zonder dat er een lange onderbreking is met het zoeken naar een nieuwe predikant. In zijn betoog komt ds. Otto hier nog op terug.

Op deze manier kunnen we op een rustige manier zoeken naar de stappen die we willen ondernemen om in onze gemeente het vuur te laten branden na de coronacrisis. Laten we ons door Gods Geest laten leiden, want zonder die Geest kunnen we niet, ook als de opzet van onze werkzaamheden een andere aanpak moet krijgen.

Hij wenst dominee Otto toe om een Ezra en Nehemia te zijn, dit vereist zelfstandigheid.

Zr. Joke Jansen. Wil dominee Grevink erover denken om onze vaste predikant te worden? Alles is bespreekbaar, maar we zullen het proces niet verstoren en samen eerst kijken naar de toekomst en de wensen bepalen.

Br. Jan Van Wijk. Er is binnen de gemeente een commissie 'toekomst'. Hij stelt voor dat de leden van de commissie 'toekomst' deelnemen in de werkgroep.

Deze opmerking wordt beantwoord door br. Henk Hoogendoorn. Deze commissie was bestemd voor onderzoek naar samenwerking met PG Waalwijk. Door de coronacrisis is dit stilgelegd. Voorop staat hoe kunnen wij kerk blijven en hoe kunnen we dat bestuurlijk houden. Indien nodig kan met omliggende kerken worden samengewerkt door bijvoorbeeld een ambtsdrager te 'lenen' of op het gebied van financiële zaken.

Zr. Brenda Kerkdijk. Is een voorgestelde werkgroep van 12 personen niet te veel? Dit kan goed gaan doordat men werkt aan een gezamenlijk doel. Dominee fungeert als trekker van de werkgroep.

Br. Henk Spuijbroek wijst op de nota kerken in de kernen en de financiële redzaamheid ook met betrekking tot de PGML.

Zr. Carmen de Bont. Wat is de eerste indruk van onze gemeente. De dominee was al redelijk bekend met de gemeente. Hij vindt het leuk om hier bezig te zijn, alleen mist hij net als alle kerkgangers de fysieke contacten. Hij denkt dat onze gemeente meer potentie heeft dan wij denken. Voelt zich gedragen in het pastorale werk.

In het kader van PGML zijn goede resultaten bereikt met tienerclub Friends, waarbij de jeugdleden van verschillende kerken zelfstandig functioneren. Wat willen we zelf zijn. Wat voor kerk willen we zijn.

Nog enkele opmerkingen.

Zr. Martha Dank. Wij staan achter een eigen kerk.

Zr. Willie Verhoef. Heeft zin in het traject naar 2030.

Br. Dieter Verbeek. We kunnen de werkgroep beter 2035 noemen want dan bestaat de kerk 200 jaar.

Slotwoord van ds. Otto. We moeten geloof krijgen en houden in de stappen die we willen gaan zetten om dit traject in te gaan. Bovenal moeten we vertrouwen op de leiding van de Geest.

Ds. Otto sluit de vergadering met het lezen van lied 903 vers 3 en 5 en gebed.

Notulen: Matty Zoutewelle

Dankbetuiging

Na het overlijden van onze lieve moeder, schoonmoeder, oma en overgrootmoeder mochten wij veel medeleven ontvangen in de vorm van o.a. telefoontjes, kaarten en mails. Ook in de laatste jaren van haar leven mochten wij ervaren dat er veel betrokkenheid was vanuit kerk De Brug. Dit met name door de vele kaarten, bezoeken en telefoontjes die zij mocht ontvangen. Wij, als haar kinderen, zijn u daar heel dankbaar voor.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen van Coosje Crielaard-Vos.

DE JARIGE 75+ IN JUNI

3 juni	Mevr. A. Roelofs-Kleer,
3 juni	Mevr. F.M. v.d. Spek-de Haan,
5 juni	Dhr. M. Hulst,
6 juni	Mevr. M. Koops, 3
10 juni	Mevr. G. Boezer-Rijken,
19 juni	Mevr. J. Rozenbrand-Donkersloot,
23 juni	Mevr. F. van Eersel-v.d. Groep,
29 juni	Dhr. P. van Ferneij,

Namens de gemeente: Hartelijk Gefeliciteerd en wij wensen u een gezegend nieuw levensjaar toe!

De bloemen uit de kerk zijn als groet van de gemeente gegaan naar: fam. Van Rijsbergen, mw. Louwerse, fam. Kerkdijk en mw. Wittebol-van Peer.

Pauline Schouten-Kuijvenhoven uit Sprang-Capelle werd ter gelegenheid van Koningsdag Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Pauline zet zich op veel fronten in. Ze is al zo'n twintig jaar recreatiecoördinator bij 'Het Vakantiebureau', organisator van senioren- en zorgvakanties. Verder komt zij al ruim vijftien jaar in actie voor Stichting HATUA als lid van het bestuur. Deze ontwikkelingsorganisatie bestrijdt de armoede in Tanzania door middel van scholenbouw bij de Masai en ondersteuning van enkele studenten, omdat goed onderwijs een land verder helpt.

Daarnaast is ze vrijwilliger en docent bij christelijke basisschool De Rank voor kinderen die de Nederlandse taal nog niet beheersen, zgn. NT2.

Wij zijn trots op je en namens de gemeente

onze hartelijke felicitaties.

DE ANKLOPFZEREMONIE

Op 9 april jl. stierf prins Philip, echtgenoot van koningin Elizabeth van Engeland. Hij was op de hoge leeftijd van 99 jaar gekomen en al lange tijd ziek. Op 17 april werd hij begraven en door coronatijd mochten er maar weinig mensen bij aanwezig zijn. Volgens eigen wens was de uitvaartdienst sober en stond de liturgie centraal. Terloops werd hij een paar keer genoemd maar verder werd de plechtigheid gekenmerkt door lezing, gebed en zang. Geen meditatie, geen herinneringen aan de overledene, alleen de liturgie sprak. Nadien kwam daar nogal commentaar op. Afstandelijk, emotioneel en saai werd zelfs genoemd. We weten dat hier de prins werd begraven maar het had ook iemand anders kunnen zijn. Toen moest ik ineens aan een oude ceremonie denken.

De Anklopfzeremonie of aanklopceremonie, dit gebeurt als er een lid van de voormalige keizerlijke familie van de Habsburgers in de Kapucijnengrafkelder in Wenen begraven wordt. Als de overledene (bijvoorbeeld een man) bij de grafkelder gebracht wordt is de deur gesloten. De ce-

remoniemeester klopt aan en een pater Kapucijn aan de andere kant vraagt: *"Wie verlangt hier binnen te treden?"* De ceremoniemeester noemt de naam van de overledenen en al zijn adellijke titels en zijn verdiensten. Dan zegt de pater: *"We kennen hem niet"*. Dan klopt de ceremoniemeester nogmaals en weer zegt de pater: *"Wie verlangt hier binnen te treden?"* Dan volgt weer de naam van de overledene met al zijn titels en politieke verdiensten en weer klinkt het: *"We kennen hem niet"*. De derde keer klopt hij aan en als de pater dan weer vraagt: *"Wie verlangt hier binnen te treden?"*, noemt de ceremoniemeester de naam van de overlede-

ne met als bijvoeging een zondige sterveling en dan gaat de deur open.

Een mooie, ontroerende handeling dat laat zien dat het aardse voorbij is en dat de overledene alles achterlaat; zijn bezit, zijn titels, zijn roem en dat ook iedereen in de dood gelijk is. We nemen alleen mee wie we zijn. Dan telt ons geloof. Hoe we God en onze naasten hebben

bemind. Hoe we de weg van Christus zijn gegaan in ons leven.

Mogen we dan niet iemand herdenken, herinneringen ophalen in een afscheidsdienst? Zeker wel. We nemen afscheid van een geliefde maar het is meer. We nemen niet voor eeuwig afscheid en dat mag onze troost zijn. We vertrouwen hem of haar toe aan God en hopen als het onze tijd is daar ook te zijn. De overledene is ons voorgedaan naar het eeuwige leven waar er geen angst, pijn, verdriet meer zal zijn. Prachtig vooruitzicht en een troost voor wie achterblijven. We nemen afscheid maar niet voorgoed. Na de levensloop, wat mooie foto's omkranst met de lievelingsmuziek van de overledene gaat het boek niet dicht en dat was het dan. Nee, het gaat verder. Alleen het aardse is voorbijgegaan, het eeuwige is gekomen. In dat licht bezie je de uitvaart van prins Philip toch weer anders.

Dieter Verbeek

‘De enigen die een standbeeld verdienen, zijn degenen die er geen nodig hebben.’

voor de klein- tjes

VLIEGEREN

Heb je wel eens gevliegerd? Dat gaat niet als het windstil is. Het moet natuurlijk ook niet stormen, maar als het een beetje waait is het leuk om een vlieger op te laten en die door de lucht te zien zwaaien. Hoe komt het dat de vlieger niet naar beneden valt, maar in de lucht blijft? Dat komt door de wind. Heb je de wind wel eens gezien? Nee hè, want niemand heeft ooit de wind gezien, die is onzichtbaar. We kunnen wel zien wat de wind doet. Je

kunt de wind ook horen. Soms zo hard, dat het begint te fluiten.

Met Pinksteren vierden we dat God de Heilige Geest naar ons stuurde. In de bijbel kun je lezen

dat de apostelen allemaal bij elkaar waren in een kamer waar de deuren en ramen dicht waren. En toch voelden ze dat het plotseling waaide. Het was de Heilige Geest die Jezus hun beloofd had. Jezus had gezegd: *"Ik ga terug naar de Vader in de hemel, maar ik zal jullie niet in de steek laten. Ik stuur jullie een helper: de Heilige Geest."*

De Heilige Geest die God stuurde is net zoals de wind: je kunt de Heilige Geest niet zien, maar je kunt wel merken dat Hij er is. De Heilige Geest spreekt in onze harten. En je ziet dat mensen ineens in beweging komen. De apostelen hadden zichzelf opgesloten. Ze hadden zich verstopt voor de andere mensen, want ze hadden gezien wat ze met Jezus gedaan hadden. Ze waren bang dat ze zelf ook gevangen genomen zouden worden. Maar toen de Heilige Geest kwam, waren ze helemaal niet meer bang. Ze deden deuren en ramen open, gingen naar buiten en vertelden iedereen het goede nieuws over Jezus. We kunnen God niet zien, maar we

kunnen wel zien dat mensen dingen gaan doen die Jezus ook deed. De Heilige Geest helpt de mensen te doen zoals Jezus deed. Hij is echt een helper!

(Vrij naar 'Jezus kan niet voetballen' Rob Mutsaerts)

voor de jongere- ren

Dood is dood, zeggen ze. Maar is dat wel zo? Jezus' leerlingen willen het niet geloven. Kunnen het niet geloven. Hun meester is doodgegaan, dat hebben ze met eigen ogen gezien. Verschrikkelijk, zo oneerlijk. Hoe kon God dit laten gebeuren? Het kan gewoon niet waar zijn.

"Misschien moeten we het anders zien," zegt Andreas. "Met de ogen van Jezus zelf. Hij had het de laatste tijd telkens over wat er zou gebeuren. Toen snapte ik het niet, maar misschien nu, achteraf? Laten we nog eens terughalen wat hij precies zei."

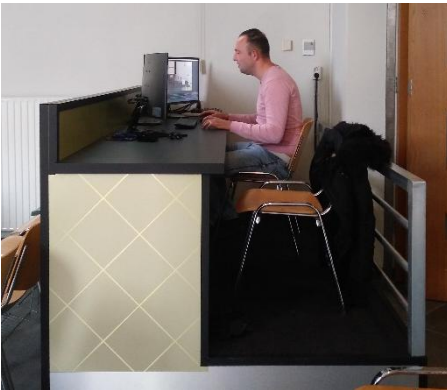
"Goed idee," vindt Johannes. "Ik moet denken aan dat verhaal van die graankorrel. Weten jullie nog?" De anderen knikken, maar toch vertelt Johannes het nog een keer. Omdat het zo mooi is.

"Hij had een hand vol tarwekorrels geplukt. Wij ook, en terwijl we op de korrels kauwden, pakte hij één korrel tussen duim en wijsvinger en zei: Kijk eens goed, jongens. Zo'n gave korrel, vol leven. Bijzonder toch? Maar hij gaat wel dood, ook als ik hem niet opeet. Dan wordt hij gezaaid in de grond. Daar moet hij sterven. Zolang hij niet sterft, gebeurt er niets, dan blijft hij een graankorrel, meer niet. Maar als hij sterft, dan groeit er een nieuwe aar uit, met veel nieuwe korrels. Door de dood ontstaat nieuw leven." De leerlingen van Jezus zwijgen en denken na over de tarwekorrel en over wat Jezus zei. Dan zegt Andreas: "Hebben jullie dat ook, dat gevoel dat je het bijna snapt en toch niet helemaal?"

"Ja," zegt Johannes. "Dat heb ik ook. Maar ook al begrijp ik het niet, het voelt als troost. Dat de dood niet zo definitief is als het lijkt. Dat er nieuw leven uit voortkomt." *(Uit: De Nieuwe Oase)*

In gesprek met... Armando & Derek Lagrouw en Erwin Korver.

Meestal ga ik op pad naar een ouder gemeentelid die na jaren gestopt is met zijn/haar werkzaamheden voor onze kerk. Echter deze keer bezoek ik jonge mensen die actief zijn in De Brug. En hoe, namelijk het beamerteam. Toen vorig jaar de kerk 'op slot' moest werd er al snel nagedacht of de diensten naast alleen te beluisteren ook in beeld gebracht zouden kunnen worden. Al snel bleek dat professioneel uitbesteden heel veel geld ging kosten en daardoor geen optie was. Uiteindelijk via via kwamen ze in contact met Kees Mulder, een technische man, die er bekend mee was en ook nog eens enthousiast en bevlogen. Hij is een kijkje in de kerk gaan nemen en werkte toen een plan uit wat voor werkzaamheden en vervangingen er plaats zouden moeten vinden. Begin november is de kerkenraad hiermee akkoord gegaan en kon men aan de slag.

Vervanging van de beamer en de geluidsinstallatie en andere bekabeling waren sowieso noodzakelijk. Ook een podium achterin de kerk ten behoeve van de live uitzendingen werd met behulp van enkele handige gemeenteleden gebouwd. Op vrijdag 19 december was alles klaar en werd de boel de dag erna aangesloten. Op zondag 21 december konden we de eerste live stream zien.

Ik weet niet hoe het u vergaan is, maar ik vond die eerste keer al helemaal geweldig. Wat een verschil om de dienst zo te kunnen volgen. Dat de beeldschakelingen wellicht nog niet helemaal perfect gingen, nou een kniesoor die daar over zou vallen. Daarna is het allemaal alleen nog maar beter geworden.

Behalve geweldige waardering en dank voor de inzet van het beamerteam, heb ik ook veel respect dat zij hier zoveel (schaarse) vrije tijd in willen steken. Want het zijn niet alleen de diensten op

zondag, maar ook alle extra diensten en uitvaarten. Ze geven dan ook volmondig toe dat de week voor Pasen best heftig was. Derek is bij het team gekomen omdat hij merkte dat zijn broer (en Erwin) een helpende hand hard nodig hadden. Hij zorgt altijd voor het maakwerk. Afhankelijk van de informatie van en door de dominee die voorgaat, lukt het in elkaar passen soms vlot. Veel vaker moet er heen en weer gemaïld worden, filmpjes gezocht bij de liederen, collecten nagevraagd, afbeeldingen gezocht enzovoort. De presentatie wordt dan naar de diverse betrokkenen ter controle toegestuurd. Erwin is ooit met Geert-Jan v.d. Schans met het beamerteam begonnen. Na enkele jaren hebben zij Armando benaderd om deel te nemen aan het team. Derek heeft toen ook gelijk aangegeven te willen helpen. Ze hebben toentertijd enkele maanden met zijn vieren geopereerd totdat Geert-Jan verhuisd is. Dinant Paardenkooper heeft ook nog enkele maanden ondersteuning geboden. Erwin en Armando zorgen voornamelijk voor het streamen van de kerkdiensten en moeten daarvoor altijd lijfelijk aanwezig zijn in de kerk. Geen kans om eens een keertje uit te slapen op zondag. De sfeer onderling voelt erg goed en gevoel voor humor ontbreekt zeker niet. Toch valt me ook op dat ze hun taken zeer serieus nemen en er van tijd tot tijd stiekem de hele week mee bezig zijn. Soms is het ook zweten geblazen als er iets fout gaat of lijkt te gaan.

Dat deze drie jonge mannen zich zo voor onze gemeente in willen zetten is toch geweldig en moeten we koesteren. Tenslotte hebben ze fulltime banen; Armando als leerkracht op het mbo, Derek werkt ter overbrugging in de thuiszorg (is werkzoekende naar een passende baan na zijn afgeronde studie Technische bedrijfskunde) en Erwin is assistent-accountant en studeert daarnaast ook nog. De belasting voor de jongelui is dus best hoog. Als er één of twee mensen mee zouden willen gaan draaien zou dat wat minder druk geven. Ze hebben me verzekerd dat het echt niet heel ingewikkeld is en makkelijk aan te leren. Dus schroom niet om contact met ze op te nemen of ja te zeggen als ze u benaderen.

Ik denk dat het meer dan terecht is dat we de mannen eens extra in het zonnetje wilden zetten. Armando, Derek en Erwin ik denk dat ik namens de hele gemeente onze grote dank en waardering mag uitspreken dat jullie dit allemaal voor ons overhebben. Hopelijk blijven jullie dit nog lang doen en wie weet met wat versterking.

"GEDENKT UW VOORGANGERS" (35)

Ds. C. Lindeboom (1896-1900) Deel III

Op 7 september 1900 verhuist ds. Lindeboom met zijn gezin naar Bolnes en na enige dagen bij de plaatselijke dokter te hebben gebivakkeerd verhuizen ze naar de ruime pastorie.

Zijn vrouw Tho schrijft enthousiast naar huis dat het een moderne ruime woning is met zelfs een spreekbuis van de studeer- naar de woonkamer. Verdere voorzieningen zoals gas, water en elektriciteit ontbraken en dat zou ook nog wel enige jaren op zich laten wachten.

De gemeente van Bolnes was ongeveer even groot als die van Sprang maar het traktement was wel hoger. In de tijd dat ds. Lindeboom er stond groeide de gemeente gestaag. Er woonde ook veel onkerkelijken in de gemeente die pas lid werden als een van de familieleden op sterven lag. Zo kreeg die toch een kerkelijke begrafenis. Een praktijk overigens die ds. Lindeboom met lede ogen aanzag maar ook erkende dat de meeste families toch trouwe kerkgangers bleven. Dat kwam ook door zijn welsprekendheid op de kansel en zijn grondige voorbereiding. Hij hield van studeren en gaf graag die kennis ook door. Velen kwamen hem beluisteren zodat na een aantal jaar de kerk vergroot moest worden. Wel vond men hem soms 'te weinig naar het leven' preken. Dat kwam natuurlijk ook door zijn leeftijd, beschermde jeugd en nog weinig levenservaring. Zijn intredetekst was uit Micha 7 vers 14, *'Wijd uw volk met uw staf'*. Hij schroomde niet om daarmee ook wel eens geestelijke tikken uit te delen. Leden werden ernstig vermaand over slordige kerkgang en drankmisbruik. Ook de zondagsheiliging was een regelmatig punt van aandacht. In deze tijd begon hij ook artikelen te schrijven voor kerkelijke bladen en gaf hij soms antwoord op prangende vragen van jeugdige lezers. Op de vraag of het geoorloofd is om je vriendin op zondag een bezoek te doen schrijft hij: *'Gezien de spanning en zenuwen dat dat met zich meebrengt en men zich moeilijk in geestelijke zaken kan verdiepen lijkt ons de Dag des Heren niet daarvoor geschikt'*. Met je vriend of vriendin bezoeken op zondag had hij minder problemen.

Na 5 jaar verlaat hij Bolnes om naar Apeldoorn te gaan en treft daar een verdeelde gemeente aan. In 1900 waren de kerken van de Afscheiding en Doleantie samengegaan en vormden daar samen een gemeente. Dat gaf veel spanningen en ds. Lindeboom

kan ondanks inspanningen de kloof die daardoor ontstaat niet dichten. Na 3 jaar neemt hij een beroep naar Gorinchem aan. De toenmalige bekende ds. Van Andel was zijn voorganger en was blij dat ds. Lindeboom hem opvolgde. *'U bent de juiste man op de juiste plaats'* schreef hij. En dat bleek ook zo te zijn. Hij hield van zijn werk en de gemeente groeide. In 1909 wordt er een nieuwe grotere kerk in gebruik genomen. In 1914 waren er al 8 kinderen geboren en besloot hij het beroep naar Amsterdam aan te nemen. Aan de ene kant voelde hij zich geroepen om daarnaar toe te gaan, anderzijds vond hij goed hoger onderwijs voor zijn kinderen erg belangrijk, dus dat speelde ook een grote rol. Het toeval wilde dat zijn vriend Bas Wielinga ook werkzaam was in deze grote gemeente. Dit zag ds. Lindeboom niet als toeval maar als iets wat hem toeviel.

Overigens waren er nog 8 predikanten aan verbonden die de zorg hadden over 22000 gemeenteleden geholpen door 125 ouderlingen en 80 diakens. De Gereformeerde kerk had verschillende wijkkerken en ds. Lindeboom werd verbonden aan de Keizersgrachtkerk. Overigens waren alle predikanten overal inzetbaar en gingen in alle kerken voor. Zodoende was het moeilijk om met mensen een band op te bouwen en voelde hij zich vaker kerkelijk functionaris dan echte herder. In de jaren '20 deed hij meerdere

malen een oproep om de kerken afzonderlijk als zelfstandige gemeentes te laten functioneren, maar het bleef zoals het was. In latere jaren liep het ledenaantal terug door verhuizingen naar nieuwe buitenwijken waar vaak wel een zelfstandige kerk werd opgericht. Naast het werk in de gemeente publiceerde hij veel in christelijke bladen en schreef ook enkele boeken. Verder zat hij in het bestuur van het Christelijk Instituut voor doofstomme kinde-

ren Effatha dat mede door zijn vader was opgericht en zat hij in besturen van andere scholen. Ook in kerkelijke bestuursorganen was hij actief. Ds. Lindeboom zag zijn beroep als een echte roeping en was dus altijd in touw voor Gods gemeente. De middagen besteedde hij meestal aan huisbezoeken als zijn taken dat toelieten. Hij legde geen lange bezoeken af maar mensen voelden zich begrepen en getroost. Daarnaast had hij de zorg voor zijn grote gezin van 10 kinderen en later zijn bejaarde vader. De laatste jaren van zijn leven had hij hartklachten. De doktoren zeiden dat hij een zogenaamd trappenhart had, veroorzaakt door de vele huisbezoeken in de bovenwoningen van Amsterdam. Hij moest een rustiger leven gaan leiden maar daar was ds. Lindeboom de man niet naar. Hij ploeterde door tot aan zijn emeritaat in 1937. Lang heeft hij hiervan niet kunnen genieten. Op zondagmiddag 16 januari 1938 overleed ds. Lindeboom na een kort ziekbed. Hij werd op 20 januari begraven op begraafplaats Zorgvlied. Eerst was er een huisdienst in de pastorie aan de Prinsengracht en later een dienst in de Waalkerk waar zijn vriend ds. Wielinga een overdenking hield. Zijn vrouw Tho kon door haar zwakke gezondheid niet mee naar de begraafplaats. Toch zou zij de oorlog nog meemaken en ze stierf in 1947 aan de gevolgen van suikerziekte op 71-jarige leeftijd. Er waren geen bloemen maar op zijn kist lag een palmtak als symbool van de Overwinning. Zijn leven was op aarde ten einde, eerder dan hijzelf wenste maar hij had er vrede mee, nu hij, naar waar hij op vertrouwde, met alle moede pelgrims het Eeuwige Jeruzalem mocht binnengaan.

- wordt vervolgd -

Dieter Verbeek

VADERDAG

20 JUNI 2021

Niet slopen, maar snoeien

Ik -Tolleke- zit regelmatig in kerk 'De Brug'..... Nee hoor, nog even geduld. Het komt er echt wel van. Nog een maandje en we zitten weer in de kerkbanken. We moeten het nu nog even met een live stream doen. Daar is in principe niks mis mee. Het lijkt wel of het intensiever is -zo aan de keukentafel zittend- dan in de kerk. Door die intensiviteit blijft er soms één regel na de preek in je hoofd rondzingen. Ik weet niet of dat bij u ook zo is, Tolleke overkomt dat regelmatig. Neem nu eens die preek van half mei over de wijnstok en de ran-

ken uit Johannes 15. Die oneliner 'niet slopen, maar snoeien' wil maar niet uit mijn hoofd.

Het is ook een gewaagd Bijbelgedeelte om over te preken. Jezus als de ware wijnstok en wij als ranken. Tolleke krijgt het er warm van. Tot zover gaat het goed. Maar in een wijngaard moet ook gesnoeid worden en dan wordt het spannend. Ranken die dood zijn of

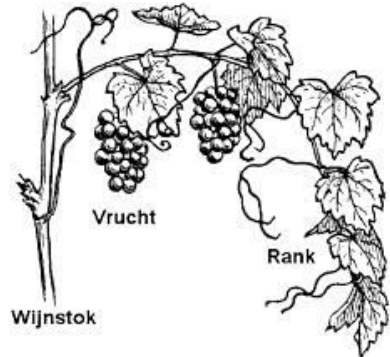
geen vrucht dragen, worden weggesneden. Tolleke merkt dat de predikant ook moeite heeft met deze uitspraak. Want die klinkt hard, niet erg liefdevol. Maar ja, het staat wel in de Bijbel. Maar hij doet zijn best. Soms wordt er in een wijngaard ook weleens gesloopt. Denk daarbij maar eens aan Job! Een goede wijnbouwer sloopt niet maar snoeit met liefde. Met als doel om meer vrucht te dragen voor God en de medemens.

Maar het blijft een lastig gedeelte vooral als je nadenkt over het mes waarmee gesnoeid wordt. Maar de scherpe kantjes gaan er af, als het snoeimes een metafoor is voor het Woord van God.

Wij zijn niet meer zo van hel en verdoemenis. Daar zou je zo maar aan kunnen denken als je hoort dat dorre en onvruchtbare ranken in het vuur worden gegooid en verbrandt. Tolleke vraagt zich af of je alles kunt beredeneren en kloppend kunt krijgen. De vrucht van je leven is tenslotte niet voor je zelf, maar voor God en de ander. Een appelboom eet ook niet zijn eigen appels op.

Tot een zondag,
Tolleke Bijbelvast

Laat niemand achter

Op **6 juni** is er één grote (nood)collecte gepland voor de grootste vaccinatieoperatie ooit ter wereld: iedereen toegang geven tot een coronavaccin. Alleen met een eerlijke verdeling van het coronavaccin maken we wereldwijd een einde aan de coronapandemie. Voor ieder kind van nu en voor de toekomst van ons allemaal. Vanuit verschillende organisaties ontvingen wij aanvragen voor steun voor dit doel.

Als ZWO/Diaconiegroep hebben wij gekozen voor de aanvraag van UNICEF. Waarom is een kinderrechtenorganisatie bezig met vaccins voor volwassenen? Het is simpel: door volwassenen wereldwijd in te enten, dammen we de coronapandemie in. Als zorgverleners zijn ingeënt, kunnen kinderen weer naar een dokter. Als leraren zijn ingeënt kunnen kinderen weer naar school. En als hun ouders zijn ingeënt, hoeven kinderen niet meer te werken om het gezinsinkomen aan te vullen.

De coronacrisis is zeker ook een kinderrechtencrisis: ze lijden door de schoolsluitingen, gebrek aan onderwijs, lopen schoolmaaltijden mis (voedselonzeekerheid neemt toe), er is toename van armoede en kinderarbeid en we zien een impact op de gezondheid van kinderen. Hoe eerder we de crisis onder controle hebben, hoe sneller we de schade van deze crisis voor kinderen kunnen herstellen.

Met jullie hulp:

- Bewaren en transporteren we de vaccins veilig in de koelsystemen.
- Brengen we vaccins naar plekken die lastig te bereiken zijn, zoals conflictgebieden, vluchtelingenkampen en afgelegen dorpen.
- Stomen we overheden klaar om vaccinatiecampagnes op te starten.
- Beschermen en ondersteunen we zorgpersoneel om veilig te kunnen inenten.
- Geven we voorlichting en trainingen.
- Zorgen we ervoor dat zorgpersoneel en kwetsbare mensen in 92 lage- en middeninkomenslanden toegang hebben tot een corona

vaccin.

20 juni is de eerste collecte bestemd voor Artsen zonder Grenzen.

Artsen zonder Grenzen biedt wereldwijd medische noodhulp in ramp- en conflictgebieden. Bijvoorbeeld voor coronapatiënten in Brazilië, gewonden in Syrië, of voor moeders in Afghanistan. Zij bieden de medische zorg die zo dringend nodig is.

27 juni collecteren wij voor de opvang van gestrande vluchtelingen (Kerk in Actie).

Nog elke dag zijn er miljoenen mensen over de hele wereld op de vlucht. Op zoek naar veiligheid stranden mensen uit bijvoorbeeld Syrië, Afghanistan en Iran via Turkije op de Griekse eilanden, waaronder Lesbos. Hier wacht hen vanwege lange procedures een moeilijke tijd. Kerk in Actie ondersteunt organisaties die hen opvangen, begeleiden en onderwijs aan de kinderen geven.

Namens de Diaconie/ZWO
Jenny Verhagen

Ontmoetingen in een weekend

Op vrijdag 23 april 2021 waren we (Henk en Lida Spuijbroek) aan het wandelen in de mooie Brabantse natuur en was er een ontmoeting met een oud-collega. Genieten van Gods mooie schepping in de vorm van onder andere nieuwe vogels, zoals de boomklever, die daar nestelde op die plek van de ontmoeting. We deelden de hoop van nieuw (dieren)leven.

Op zaterdag 24 april zaten we te kijken naar het Tv-programma Petrus in het land in de hervormde gemeente in Broek op Lange-dijk, waar ds. Leon van den Dool (ook een oud-collega) sprak over 'je leven delen'. Zelf doet hij dat - met zijn vrouw - heel concreet door zijn huis te delen met een uit Egypte gevlucht gezin.

Op zondag 25 april was er een ontmoeting in Woord en Gebed in onze eigen gemeente De Brug, waar ds. Otto onder andere sprak over zijn ontmoetingen in "zijn" nieuwe pioniersplek Weilandklooster in Gouda. Het was goed om van ze te horen hoe ze zelf gemeenschap met mensen, zoals in de kerk, hebben ervaren, wat ze ervan hopen nu en hoe inclusiviteit ook grenzen kent, in jezelf, die je moet onderzoeken.

"God leert ons: juist als we dingen loslaten, delen, kan er een geweldige mooie ruimte ontstaan. Alles loslaten is heftig, maar je kunt klein beginnen. Vanuit het geloof dat als je iets deelt van jezelf, je leven of je bezittingen, er iets nieuws kan ontstaan. Een klein wondertje eigenlijk."

De Pinkstercampagne van Kerk in Actie gaat ook over 'delen': het delen van hoop.

Opwekking 618 (deel)
*Jezus, hoop van de volken,
 Jezus, trooster in elk verdriet;
 U bent de bron van hoop
 die God ons geeft.*

*U bent de hoop in ons bestaan.
 U bent de rots waarop wij staan.
 U bent het licht waardoor de wereld God kan zien.*

RESPECTVOL

Onlangs zei een hoogleraar aan een talkshowtafel, en dat was niet voor de eerste keer, heel kwetsende dingen over God en gelovigen. Alsof je achterlijk was als je nog in Hem geloofde en je je inzette voor de kerk. Ik werd er verdrietig van en was teleurgesteld dat de presentator en de overige gasten elkaar enkel gniffelend aankeken. En vroeg me af waarom het me toch zo raakte. Schaamde ik me soms voor mijn geloof of confronteerde het me soms met mijn eigen momenten van ge-

loofstwijfel?

Natuurlijk, je mag je mening uiten, je kunt het met elkaar oneens zijn. Maar het was de respectloze toon die me raakte en als je dan als gelovige steeds meer in de minderheid bent, wordt de kans nog kleiner dat iemand het voor God en jou opneemt. Dat kwetsen kan voor gelovigen en niet gelovigen gelden, maar ook voor gelovigen onderling, ook in de kerk kunnen we elkaar soms pijn doen, met woorden en denigrerende blikken of door over en niet met de ander te praten. Toen ik een paar dagen later met een stel Jeugdkapeljongeren van onze PKN-gemeente een eigentijdse jeugddienst voorbereidde, ervoer ik gelukkig dat het ook anders kan. De jongeren zochten liederen voor piano en gitaar uit, en hoewel het niet hun smaak was, ook een orgelstuk voor ouderen. 'Je in de ander inleven, dat is het mooiste lied.' Ondertussen belde ik een gemeentelid van dik negentig jaar om te vragen wat zij een mooi lied voor de jeugddienst zou vinden. 'Ach,' zei ze, 'dat moet je niet aan mij vragen, dat vindt de jeugd toch te ouderwets.' Nadat ik haar verzekerd had dat de jongeren dit echt wilden, somde ze een paar liederen op en zong ze spontaan het eerste couplet van De heilige stad. Uit haar hoofd en recht uit haar hart. Ik vond het zo troostrijk en hoop vurig dat we voortaan wat vaker zo'n tegenstem zullen horen. En dat gasten aan talkshowtafels wat vrijer over hun geloof durven te praten of zingen.

LANGS DE ZIJLIJN

CHRISTINE VAN REEUWIJK

Een nieuw boek

"De eeuwige nar" - Frank G. Bosman, De eeuwige nar. De toekomst van het religieuze gemeenschapsleven, Berne: Heeswijk (2021), 9789089724229.

Het ooit zo bloeiende Nederlandse kloosterleven is naar de rand van de samenleving gedrukt. Hoewel mensen misschien wel als nooit tevoren snakken naar spiritualiteit en zingeving in een voortrazende en onbarmhartige maatschappij, lokt het leven van gehoorzaamheid, armoede, celibaat en gemeenschap nog maar heel weinig mannen en vrouwen. Kloosters sluiten, congregaties heffen zichzelf op, gemeenschappen verdwijnen uit de geschiedenis. Het einde is in zicht, zou je zeggen.

In dit essay verzet de bekende cultuurtheoloog Frank G. Bosman zich tegen deze opvatting, naar aanleiding van 900 jaar norbertijnen in Nederland. Hij roept religieuze mannen en vrouwen op zichzelf niet te verloochenen. 'Ik verbied u zelfmoord te plegen', drukt hij ze op het hart. Bosman pleit voor een nieuwe visie op het religieus gemeenschapsleven in de 21ste eeuw. Als postmoderne narren staan monniken, zusters, regulieren en kluizenaars op de bres voor het onbegrijpelijke wonder van universele broeder- en zusterschap. Tegen beter weten in. Tegen de maatschappelijk stroom in. Gods dwazen.

